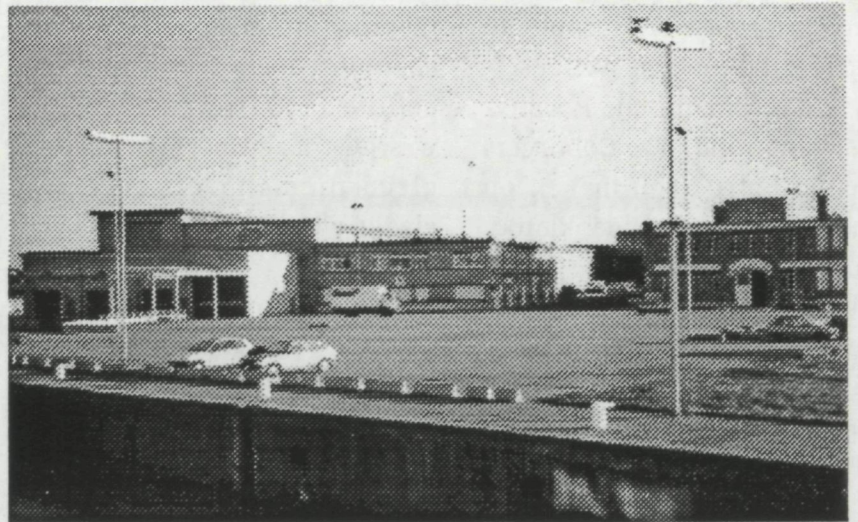

Zoeklicht op de Oosteroever: het bestuursgebouw van de vismijn ⁽¹⁾

Aan het noordelijk uiteinde van de vismijn van Oostende, dicht bij de sluisen van het visserijdok en ten westen begrenst door het tijdok, werd in 1930 een bestuursgebouw opgetrokken. Daarin zijn alle administratieve diensten voor de vismijn in dienst van stad Oostende ondergebracht. Op de gelijkvloerse verdieping aan de zuidkant bevindt zich de 'Kantine' waar voedsel en drank verkregen kan worden. Er is mogelijkheid om snooker, pool of biljart te spelen, of gewoon te genieten van een heerlijk gezicht op de havengeul.

Aan de noordzijde was tot voor enkele jaren een bibliotheek voor vissers. Tevens

Huidige situatie: oude (rechts) en nieuwe (links) vismijn, met links verbouwing met laadbrug voor vrachtauto's.

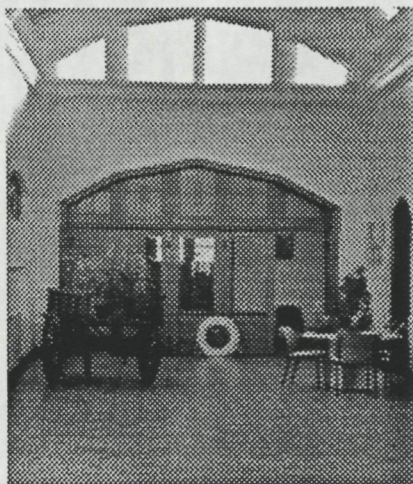
heeft het stadspersoneel dat instaat voor het onderhoud van de vismijn er een werkplaats, een refter en de nodige sanitaire voorzieningen.

Aan dezelfde noordzijde,

rechts van het gebouw zien we een opschrift 'STICHTING STAF VERSLUYS'. Daar was voorheen de conciërgerie, daarna nam het I.V.K. 'Instituut voor Veterinaire Keuring' daar

Deze helling is het overblijfsel van de eerste sluisen naar het visserijdok. Nu kan men er de overzet "De Link" nemen. Links in de muur ziet men waar de sluisdeuren zaten.

haar intrek. Door nieuwgierigheid geprikkeld ging ik op zoek naar de persoon die mij meer over de huidige stichting zou kunnen vertellen. Zo kwam ik bij de havenkapitein Patrick Vermandel terecht.

Hij vertelde dat er nog niets concreets is gebeurd met deze stichting. De bedoeling was om met de L.B.W.B.

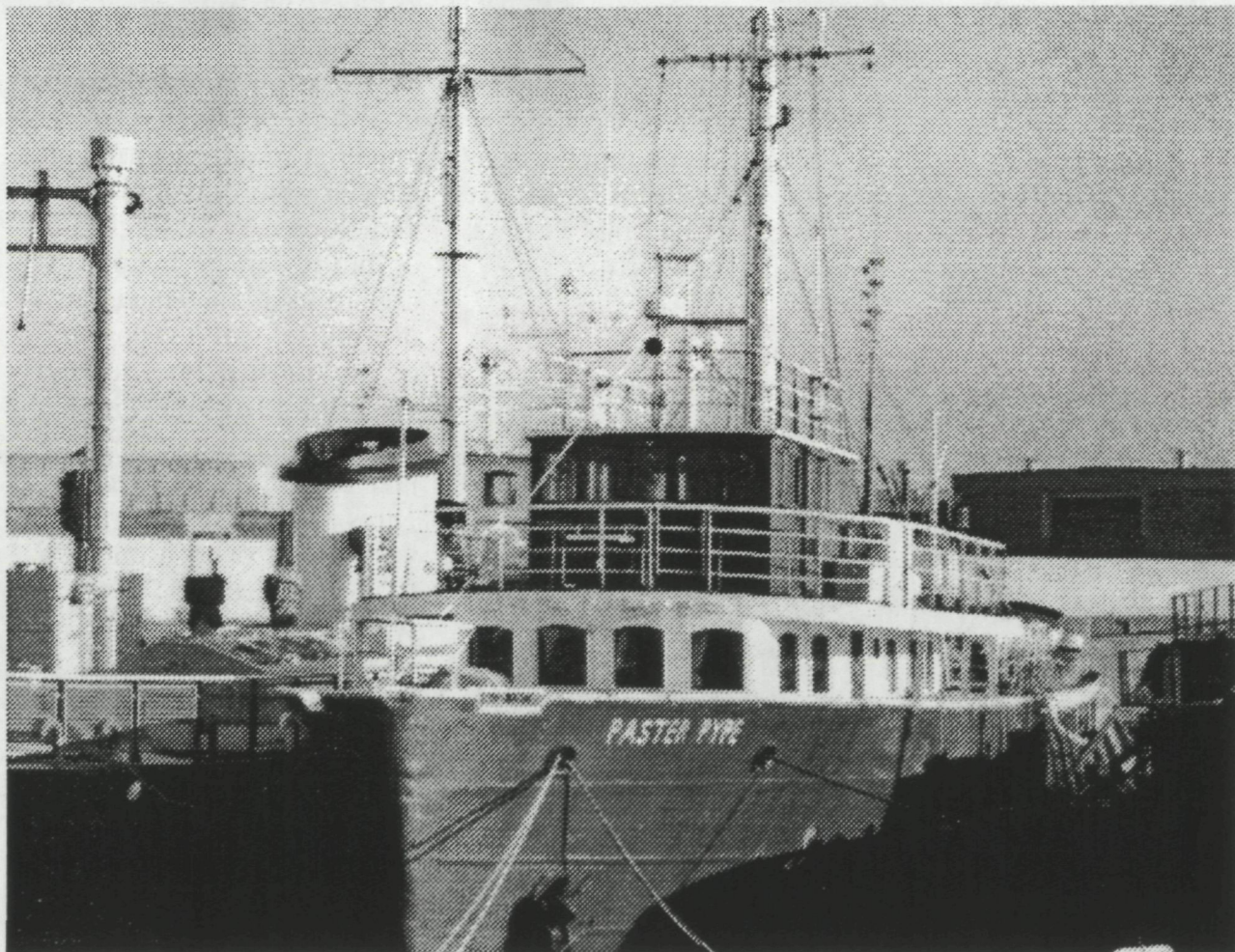
Deze drie foto's illustreren duidelijk de art-deco-stijl in het bestuursgebouw van de vismijn.

“Landelijke Bond voor de Watersport van België” en de stichting een zeilschool met stageplaatsen voor 12 jongeren in deze voormalige conciërgerie onder te brengen. Ideaal is de ligging in de buurt van de helling die afglijdt in de havengeul, een overblijfsel van de voormalige eerste sluisen voor het visserijdok die wegens het slecht functioneren, maar 9 jaar dienst hebben gedaan. Nu is daar de aanmeerplaats van de overzetboot “DE LINK”. Het is nog afwachten of dit project gesubsidieerd kan worden door de federale overheid.

Dit gebouw uit 1930 ontworpen door architect J. MINNAAR en berekend door ingenieur M. DELENS eveneens uit Gent, is op 15 september 1934 in gebruik genomen. Het is het enige gebouw van het vismijncomplex, dat na W.O. II overbleef. De overige haveninstallaties werden in september 1944 vernield door de bezetter, zodat besloten werd het hele complex, op het bestuursgebouw na, af te breken. De nieuwe vismijn en bijhorende pakhuisen werden in gebruik genomen op 1 februari 1952.

ART-DECO INTERIEUR

Sedert enkele jaren richt de “Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium” een jaarlijkse amateur-schilderwedstrijd in, met bijhorende tentoonstelling in dit door vele Oostendenaars nooit betreden gebouw. Voor mij als ex-Vuurtorenwijkbewoner was een bezoek aan deze tentoonstelling mijn

eerste kennismaking met het binnenste van het gebouw. Sedertdien, als het minder goed weer is, tijdens een gidsbeurt, is dit een heerlijk oord om even op te warmen en de sfeer op te snuiven van het aparte vissersmilieu uit vervlogen tijden.

Het loont echt de moeite om tijdens de wekdagen, wanneer iedereen boven aan het werk is, even een kijkje te nemen in de stille trapzaal en boven op de 1ste verdieping. Een stijlvolle art-deco sfeer overvalt u, en telkens, volgens de lichtinval van de periode op de dag, is de beleving anders. Even rondneuzen is zeker verrijkend.

Links bij het betreden van het gebouw ziet men een foto van het opleidingschip

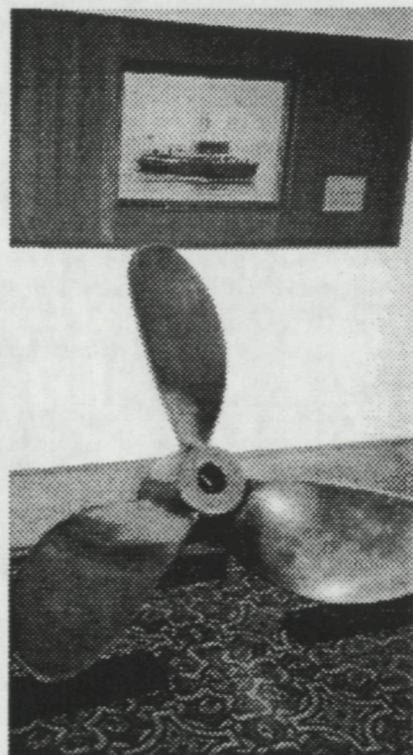
voor het **Koninklijke Marine Kadetten Korps "T.S. PASTER PYPE"**, en een **bronzen reserve schroef van het schip**.

Momenteel ligt het schip in het Vuurtorendok te verkomen, wachtend op een of ander project waarvoor het ogenblik nog geen geld voor is.

Aan uw rechterzijde bevindt zich een "**bascule**" of weegschaal, een toestel waarmee vroeger de vis in de vismijn afgewogen werd voor hij te koop werd aangeboden.

Op de tussenverdieping zien we **3 bronzen medallions** met mansportret erop. Deze heren hadden een belangrijke inbreng bij het totstandkomen van het vis-

*Foto boven: de "Paster Pype" in het Vuurtorendok.
Foto onder: de bronzen reserveschroef van het schip*

serijcomplex van 1934 op de oosteroever.

Laten we links beginnen
Minister Eduard
ANSEELE (1856-1938)

Geboren in Gent 1856.

Was een Vlaams socialistisch politicus.

Hij was tevens leider van de Gentse beweging en stichter van de Coöperatieve "VOORUIT" (1880).

In 1884 gaf hij "VOORUIT" het eerste socialistisch dagblad uit.

Hij streed voor het algemeen enkelvoudig stemrecht. (1902)

Hij was lid van het Parlement en meermaals minister.

Hij heeft veel bijgedragen tot de uitbreiding en bloei van de Oostendse vissershavens en buurtbedrijven.

Hij was ook de oprichter van de "OOSTENDSE REDERIJ" bij ons beter bekend als de "RODE VLOOT".

Even het geheugen opfrissen

Rond 1886 werd in het oude visserskwartier (westeroever) een onderzoek gedaan naar de levensomstandigheden van de vissersbevolking. De bevindingen waren zeer bedroevend. Kleine behuizing, analfabetisme, alcoholisme, veel kinderen en kleine inkomens. Bij een ongeval of overlijden van de vader-kostwinner op zee was er niets om deze kroostrijke gezinnen te ondersteunen.

Tijdens W.O. I waren veel van onze vissers uitgeweken naar Engeland en ze kwamen terug met een andere

visie nl. het sociaal bewustzijn van de werkende mens (vakbonden). In Oostende was dit aan hen voorbij gegaan: veel weg van huis, individualisme en totaal geen interesse voor politiek waren hiervoor de redenen.

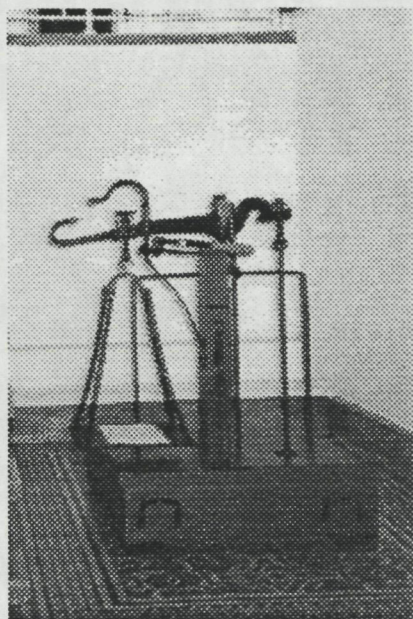
In 1919-'20-'21 brak een staking uit om betere werk-omstandigheden en een rechtvaardiger loon af te dwingen. Na de staking bleven 2 van Oostendes beste kapiteins nl. Arseen Blondé en Louis Zonnekeijn 1 jaar zonder vaart.

In deze omstandigheden kon Minister Edw. ANSEELE een eigen vloot oprichten. Om het nodige geld bij elkaar te krijgen werd een Naamloze Vennootschap opgericht: de "OOSTENDSE REDERIJ" die in de vissersmiddens al gauw de naam van "RODE VLOOT" kreeg, gezien de socialistische inbreng.

Drie voortrekkers van de socialistische beweging uit ons visserijmidden kregen de opdracht om schepen te gaan kopen in Engeland en Schotland. Het waren de kapiteins van de midden-slagtreilers Arseen Blondé, Leonce Verbrugge en motorist Van Muyzen.

Als de schepen overgebracht waren, hadden zij de taak die klaar te maken voor de visserij en een bemanning te zoeken.

In 1921 voer het eerste schip de haven uit, de rest volgde richting Portugal, Spanje, IJsland en de Witte zee. Allen hadden ze reeds draadloze telefoon aan boord, hetgeen uniek was voor die tijd.

De 'bascule' waarmee vroeger de vis werd afgewogen

Er waren ook betere sociale voorwaarden voorzien bij de nieuwe rederij:

- Een verzekering bij ongevallen
- Een tegemoetkoming in geval van overlijden
- Het loon van een kapitein was gelijk aan een manspart (2.500 fr)
- De bemanning had een vast loon 450 fr + % van de opbrengst
- De levensmiddelen voor de zeereis werden door de rederij verschaft, wat niet onbelangrijk was daar vroeger soms een voorschot op het loon moest gevraagd worden om dit zelf te kopen.

Tijdens de bloeiperiode, net voor W.O. II, telde de rederij 18 schepen en stelde ze 200 mensen te werk.

(wordt vervolgd)